

Som dett du ne vart herta,
 Allt ond du vare,
 At ha giorde sig for sunarta,
 Du omme Stalsare.
 Goral of sundet alla,
 Du ar ju milld of god,
 At dömunt sig bönfalla,
 Som fästet upp vart mod.

33. *Wälkan de Duffon lära.*
 Svare skall war duffon bli,
 Helt i bivaq skall jag er lära
 Som fränds är, som mi,
 Jag wet ej mer än detta,
 Ett Quid war Gräfferman
 Han alla ting nitänta
 Och höret böu förlam.

Och många stucka lår.
 Så i den Hof dem fatta
 Men ser om affwar är,
 Han bör wiht Guckar mätta
 Uppstunda wi det får,
 För Gudarhonen slara
 En Skerret och tar
 Varna sin ugon till

Men så de nu att häls!
 Och att kläda sig,
 Och för Sång fötter slaga
 Och be bömmigt;
 Allt ristet, ristet smada,
 Helt fritt och huggenad,
 Som oft nu månde läsa,
 Sortas för Christi döda.

[illegible]

7.
 Ja mången nu bortfäller,
 Svår troppe och lif och själ,
 Går förtighet de ivärlser,
 Ett bli en löndaral,
 De tänkta staten ösa
 Och låga guld på guld,
 Men Gud han kan bemästa
 Och är vad någon hula.

18.
 Ack! Jesu wärdes styra,
 Alltting på bästa wis,
 Förlåt en häftig yra,
 Låt alltting till Ditt pris
 Här neder dock må lända,
 Som Du oss Frälsare,
 Af nåde tackles sända.
 Oß uile syndare.

is a

on

Denna tidens wedermöda:

Kan sjungas som:

Skätt hjertelig jag lämnar, Allt saligt Filias hän,

Morrëöping, 1812.

Ad. Fr. Raams Enta

'raoib ap ipai vphu pC
 vppaib qit uvaag mC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB mC
 'vppaiaiaia vaitu mC

'vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoib ap ipai vphu pC
 vppaib qit uvaag mC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB mC
 'vppaiaiaia vaitu mC

'vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoib ap ipai vphu pC
 vppaib qit uvaag mC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB mC
 'vppaiaiaia vaitu mC

'vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoib ap ipai vphu pC
 vppaib qit uvaag mC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB mC
 'vppaiaiaia vaitu mC

'vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoib ap ipai vphu pC
 vppaib qit uvaag mC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB mC
 'vppaiaiaia vaitu mC

'vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 'raoib ap ipai vphu pC
 vppaib qit uvaag mC
 'raoiaunni vailu pC
 'vppaiaiaia iahioi mC
 'moa uaiu vaoB pC
 vppaiaiaia vaitu mC
 'moa uaiu vaoB mC
 'vppaiaiaia vaitu mC

I.

Ack! hvad för sorg och jänner
 Att vårt Svea Land,
 Det vift mång hjertan flämmer
 Gud räck oss snart Sin hand.
 Se döden han graserar
 Det får vi ofta si,
 Gud låten ej marschera
 Och ännu värre bli.

2.

I Herrans hand att falla
 Vist mycket bättre är,
 Då Han oss tåckes falla,
 Att vara Sig helt-när,
 An att här neder wanka,
 Och höra nödens rop,
 Af många, många franka,
 Gud hjälp oss allihop.

15.
 Låt hätskhet all försvinna,
 Förr Solen nedergår,
 Du värdes oss påminna,
 Hur snart som tiden går
 Snart kan den rösten höras:
 Din dagar är nu all,
 Du skall i grafven föras,
 Så lön i alla fall.

16.

Som vi här lefva mände,
 Så går oss vift till slut.
 Fräls oss från ewig wände,
 Min Herre Jesu gjut,
 Din nåd uppå oss alla,
 Din kärlek mer upptänd,
 Som börjar nu förfalla,
 Så blir vi hos Dig länd.

17.

Låt högfärdsandan wika
 Ifrån vårt Svea Land,
 Så blir vi åter rika,
 Och lösa många band;
 Som fångna nu mänd göra,
 I werldsfångslighet
 Och många dårar föra,
 I synd och farlighet.